

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА
ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА ЗА
СЕБЕ СИ

chitanka.info

Вкъщи научих Ботевите, Чинтуловите песни. И приказки, разбира се. Например за Палечко, за дядо и ряпа. Но толкова време са имали нашите да се занимават с мене — толкова деца едно след друго. Купувах ми книжки с картинки. Четеше се у нас Елин Пелин, разказите му. Сигурно тогава са излизали негови книги, защото често чувах това име от баща си. Мисля, че Елин Пелин е първото име на български писател, което съм запомнила.

От Ботев знаех „Пристанала“, „Хаджи Димитър“ — „Жив е той, жив е“, както го казваха. Имаше някакви брошурки, песнопойки. Името на дядо Славейков също се знаеше вкъщи. Помня детски стихотворения — „Сладкопойна чучулига“, „Две ръчички“.

В Търново имах много добри учители. По рисуване — Хаджиев. Често идваше при мене да ми показва, защото забелязал, че имам интерес към рисуването. Той ни водеше на Света гора да рисуваме на открито. Помня славеите, Янтра. Тогава си написах първите стихотворения за природата, за учителите.

Рашев бе доведеният син на Ботев, син на Венета от първия и мъж. Той бе красив — не висок, с лице почти кръгло, кестеняв, сладкодумен. Голям педагог, с похват. Да ти внуши най-скучното нещо да го учиш с интерес. Голяма любов ни вдъхна към народната поезия. Даваше ни домашно в специална тетрадка — да скандираме стихосложението. Правехме схемата на всяка песен с чертички и дъгички. Бях изчала Министерските сборници. Вече от него бях така усвоила ритъма, че щом погледна една песен, мога да определя цезурата и броя на сричките.

Така в Търново ми се зароди любов към рисуване и поезия.

Всъщност чак в гимназията започнах да се проявявам по литература. Учителка ни бе Тодора Касабова, руска възпитаница. Тя много ме обичаше, в класа бях предпочитаната ѝ ученичка, винаги първа по нейния предмет. Работите ми се четяха в клас. Касабова на мен възлагаше много.

Като свърших гимназия, имах три перспективи и доста се колебаех между рисуването, театъра и литературата. Надделя това, че всичките ми приятелки отидоха в университета. Като следвах филология, знаех, че ме чака учителстване.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.